

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul 187 (XXXI) — Nr. 169

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRĂRI ȘI ALTE ACTE

Luni, 4 martie 2019

SUMAR

<u>Nr.</u>	<u>Pagina</u>
DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE	
Decizia nr. 745 din 22 noiembrie 2018 referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 1.279 alin. (3) teza întâi din Codul civil	2-4
HOTĂRĂRI ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI	
117. — Hotărâre pentru completarea Listei proiectelor strategice de investiții care urmează a fi pregătite și atribuite în parteneriat public-privat de către Comisia Națională de Strategie și Prognoză, aprobată prin Hotărârea Guvernului nr. 357/2018	5
ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE	
671. — Ordin al directorului general al Agenției Naționale de Cadastru și Publicitate Imobiliară privind aprobarea începerii lucrărilor de înregistrare sistematică a imobilelor, pe sectoare cadastrale, în 9 unități administrativ-teritoriale din județul Cluj	6-15

DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 745

din 22 noiembrie 2018

referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 1.279 alin. (3) teza întâi din Codul civil

Valer Dorneanu	— președinte
Marian Enache	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Mircea Ștefan Minea	— judecător
Daniel Marius Morar	— judecător
Mona-Maria Pivniceru	— judecător
Livia Doina Stanciu	— judecător
Simona-Maya Teodoroiu	— judecător
Varga Attila	— judecător
Valentina Bărbățeanu	— magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Loredana Veisa.

1. Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a prevederilor art. 1.279 alin. (3) teza a treia din Codul civil, excepție ridicată de Societatea Jidvei — S.R.L., filiala Alba, în Dosarul nr. 173/191/2016 al Tribunalului Alba — Secția I civilă și care constituie obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 2.970D/2016.

2. La apelul nominal se constată lipsa părților. Procedura de citare este legal îndeplinită.

3. Magistratul-asistent referă asupra faptului că, la dosar, autoarea excepției a transmis note scrise cu privire la excepția de neconstituționalitate, în sensul temeiniciei acesteia.

4. Cauza fiind în stare de judecată, președintele Curții acordă cuvântul reprezentatului Ministerului Public, care pune concluzii de respingere, ca inadmisibilă, a excepției de neconstituționalitate, întrucât se solicită exercitarea controlului de constituționalitate asupra modului de interpretare de către instanța judecătorească a textului de lege criticat. Arată, totodată, că autoarea excepției a investit instanța cu o acțiune având ca obiect pronunțarea unei hotărâri care să țină loc de act autentic cu privire la transmiterea dreptului de proprietate asupra unui imobil teren, în cauză fiind aplicabile prevederile art. 1.669 alin. (1) raportat la art. 1.279 alin. (1) teza întâi. Așadar, prevederile de lege criticate care exceptează promisiunea de a încheia un contract real de la pronunțarea unei hotărâri judecătorești care să țină loc de act autentic nu sunt incidente în cauza de față.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

5. Prin Încheierea din 3 noiembrie 2016, pronunțată în Dosarul nr. 173/191/2016, **Tribunalul Alba — Secția I civilă a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 1.279 alin. (3) teza a treia din Codul civil**, excepție ridicată de Societatea Jidvei — S.R.L. filiala Alba într-o cauză civilă având ca obiect soluționarea apelului formulat împotriva sentinței prin care Judecătoria Blaj a respins cererea prin care s-a solicitat instanței să constate că între părți a intervenit o promisiune bilaterală de vânzare-cumpărare pentru un teren situat în comuna Șona, județul Alba, și că s-a efectuat plata prețului negociat și, în consecință, să pronunțe o hotărâre care să țină loc de act autentic de vânzare-cumpărare și să dispună intabularea în cartea funciară a dreptului de proprietate asupra suprafeței de teren în discuție.

6. În motivarea excepției de neconstituționalitate, autoarea acesteia susține, în esență, că textul de lege criticat, în interpretarea dată de instanța de fond, contravine principiului egalității cetățenilor în fața legii, cu referire la modalitatea de

exteriorizare a voinței de a vinde un imobil, care, atunci când este exprimată prin act sub semnătură privată, este lipsită de eficiență juridică, în schimb, aceeași voință de a vinde exprimată prin act autentic produce efecte juridice. Aceasta înseamnă că aceeași manifestare de voință, care ar trebui să beneficieze de același tratament juridic, este tratată discriminatoriu în funcție de formalitatea prin care ea a fost exprimată. Susține, de asemenea, că limitarea dreptului de a solicita instanței pronunțarea unei hotărâri care să țină loc de act autentic, pe considerentul că promisiunea de vânzare-cumpărare nu a fost făcută în formă autentică și că ea îmbracă doar forma unui înscris sub semnătură privată, reprezintă, de asemenea, o formă de discriminare a titularului dreptului de proprietate. Mai arată că garantarea dreptului de proprietate presupune și garantarea exercitării atributelor dreptului de proprietate privată asupra terenurilor, dintre care cel mai important este acela de a dispune de bun, mai ales atunci când manifestarea de voință exprimată în acest sens este irevocabilă, în condițiile în care proprietarul a predat bunul și a încasat prețul bunului, așa cum este situația în speță.

7. **Tribunalul Alba — Secția I civilă** apreciază că excepția de neconstituționalitate este inadmisibilă, întrucât vizează exclusiv interpretarea și aplicarea legii, or, potrivit art. 126 din Constituție, această atribuție intră în sfera de competență a instanțelor judecătorești.

8. Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

9. **Guvernul** apreciază că excepția de neconstituționalitate este inadmisibilă. În acest sens arată că, în speță, este rolul instanței investite cu soluționarea litigiului de a verifica dacă sunt îndeplinite condițiile prevăzute de lege la data pronunțării hotărârii care să țină loc de contract de vânzare. Arată că, prin pronunțarea hotărârii, instanța suplinește doar lipsa consimțământului părții care refuză nejustificat încheierea contractului promis, nu și lipsa condițiilor care nu au fost îndeplinite și fără de care încheierea contractului de vânzare autenticat în fața notarului nu ar putea avea loc, respectiv condiții precum întocmirea documentației de carte funciară, obținerea avizelor prevăzute de Legea nr. 17/2014 privind unele măsuri de reglementare a vânzării-cumpărării terenurilor agricole situate în extravilan și de modificare a Legii nr. 268/2001 privind privatizarea societăților comerciale ce dețin în administrare terenuri proprietate publică și privată a statului cu destinație agricolă și înființarea Agenției Domeniilor Statului. Având în vedere dispozițiile art. 126 din Constituție, apreciază că susținerile formulate de autoarea excepției țin de domeniul interpretării și aplicării normelor legale contestate, excedând astfel controlului de constituționalitate.

10. **Președinții celor două Camere ale Parlamentului și Avocatul Poporului** nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctul de vedere al Guvernului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, notele scrise depuse la dosar, dispozițiile legale

criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

11. Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

12. **Obiectul excepției de neconstituționalitate** îl constituie, potrivit dispozitivului încheierii de sesizare, prevederile art. 1.279 alin. (3) teza a treia din Codul civil. Din motivarea excepției rezultă că, în realitate, autoarea acesteia critică soluția legislativă cuprinsă în prima teză a art. 1.279 alin. (3). Această concluzie rezultă din faptul că litigiul poartă asupra încheierii unui contract de vânzare cu privire la un teren, nefiind vorba, în speță, despre promisiunea de a încheia un contract real [care presupune remiterea materială a bunului, conform art. 1.174 alin. (4) din Codul civil]. De altfel, Curtea observă că art. 1.279 alin. (3) din Codul civil nici nu cuprinde trei teze, ci doar două. Așadar, obiectul excepției îl constituie prevederile art. 1.279 alin. (3) teza întâi din Codul civil care au următoarea redactare:

— Art. 1.279 alin. (3) teza întâi: „(3) De asemenea, dacă promitentul refuză să încheie contractul promis, instanța, la cererea părții care și-a îndeplinit propriile obligații, poate să pronunțe o hotărâre care să țină loc de contract, atunci când natura contractului o permite, iar cerințele legii pentru validitatea acestuia sunt îndeplinite. (...)”

13. În opinia autoarei excepției, prevederile legale criticate contravin dispozițiilor din Constituție cuprinse în art. 16 alin. (1) care consacră principiul egalității în fața legii și a autorităților publice, art. 21 alin. (2) și (3) referitor la dreptul de acces liber la justiție și la un proces echitabil și art. 44 alin. (1) care garantează dreptul de proprietate privată.

14. Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea observă că art. 1.279 din Codul civil, din care face parte textul de lege criticat în cauză, reglementează regimul juridic al promisiunii de a contracta, conținând regulile generale, nediferențiate pe tipuri speciale de contracte. Astfel, legiuitorul a stabilit, la alin. (1), că promisiunea de a contracta trebuie să conțină toate acele clauze ale contractului promis, în lipsa cărora părțile nu ar putea executa promisiunea. Următoarele două alineate prevăd conduita posibilă a beneficiarului promisiunii, în cazul neexecutării voluntare a acesteia, și anume sesizarea instanței de judecată în vederea obligării celeilalte părți la plata de daune interese sau în scopul pronunțării unei hotărâri care să țină loc de contract. Textul de lege supus controlului de constituționalitate, astfel cum acesta a fost individualizat în urma analizei motivării formulate de autoarea excepției, consacră tocmai posibilitatea instanței de a pronunța o hotărâre care să țină loc de contract, „atunci când natura contractului o permite, iar cerințele legii pentru validitatea acestuia sunt îndeplinite”.

15. Pentru încheierea valabilă a contractelor de vânzare având ca obiect imobile terenuri este necesară forma autentică, potrivit dispozițiilor art. 1.244 din Codul civil. Întrucât prevederile de lege criticate condiționează pronunțarea unei hotărâri care să țină loc de contract de vânzare de îndeplinirea tuturor condițiilor de validitate ale contractului în discuție, autoarea excepției critică interpretarea dată de prima instanță căreia i-a adresat cererea, în sensul că și promisiunea de vânzare-cumpărare trebuie să îmbrace forma autentică pentru ca instanța să poată pronunța o hotărâre care să țină loc de contract de vânzare. Critica de neconstituționalitate formulată constă, în esență, în faptul că textul de lege supus controlului de constituționalitate contravine principiului egalității cetățenilor în fața legii, de vreme ce modalitatea de exteriorizare a voinței de a vinde un imobil teren în condițiile Legii nr. 17/2014 este lipsită de eficiență juridică atunci când este exprimată prin act sub semnătură privată, în schimb, aceeași voință de a vinde exprimată prin act autentic produce efecte juridice. În consecință, limitarea dreptului de a solicita instanței pronunțarea unei hotărâri care să țină loc de act autentic, pe considerentul că promisiunea de vânzare-cumpărare nu a fost făcută în formă autentică, ci aceasta se prezintă sub forma unui înscris sub semnătură privată, reprezintă o discriminare a titularului dreptului de proprietate.

16. Față de această susținere, Curtea constată că textul de lege criticat nu conține nicio diferențiere în funcție de forma în care a fost încheiată promisiunea de a contracta, astfel că nu se poate reține pretinsa încălcarea a dispozițiilor constituționale care consacră principiul egalității în drepturi și a celor care garantează în mod egal dreptul de proprietate privată. În acest sens prezintă importanță considerentele cuprinse în Decizia nr. 755 din 16 decembrie 2014, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 101 din 9 februarie 2015, în care, referindu-se la prevederile art. 20 alin. (1) teza privitoare la antecontracte din Legea nr. 17/2014 privind unele măsuri de reglementare a vânzării-cumpărării terenurilor agricole situate în extravilan și de modificare a Legii nr. 268/2001 privind privatizarea societăților comerciale ce dețin în administrare terenuri proprietate publică și privată a statului cu destinație agricolă și înființarea Agenției Domeniilor Statului, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 178 din 12 martie 2014, Curtea a reținut că antecontractul de vânzare (promisiunea de vânzare) constituie o obligație de a face care dă naștere la un drept de creanță, una dintre părți fiind obligată față de cealaltă parte să vândă în viitor un anumit bun, indiferent de forma antecontractului (paragraful 24). De asemenea, Curtea a statuat (paragrafele 25 și 26) că persoanele care au încheiat antecontracte de vânzare în formă autentică, pe de o parte, și persoanele care au încheiat antecontracte de vânzare fie sub forma unui înscris sub semnătură privată, fie sub forma unui înscris atestat de către un avocat, pe de altă parte, având ca obiect terenuri agricole situate în extravilan, se află în aceeași situație juridică, întrucât natura juridică a actului (antecontract de vânzare), efectele produse de acesta (obligația de a încheia în viitor contractul de vânzare), precum și momentul încheierii antecontractelor — anterior intrării în vigoare a Legii nr. 17/2014, sunt identice. Singura diferență ce poate fi reținută între aceste două categorii de persoane se referă la forma încheierii antecontractului, aspect care nu este de natură de a crea situații juridice diferite pentru părțile acestor două tipuri de antecontract, având în vedere faptul că, indiferent de forma acestuia, efectele produse sunt aceleași. Astfel, atât antecontractul încheiat în formă autentică, cât și cel neautenticat nu realizau însuși transferul dreptului de proprietate, generând doar obligația părților de a încheia în viitor contractul de vânzare. În legătură cu situația particulară a antecontractelor încheiate în formă autentică, Curtea a reținut că, prin Legea nr. 127/2013 privind aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 121/2011 pentru modificarea și completarea unor acte normative, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 246 din 29 aprilie 2013, a fost introdusă obligativitatea încheierii în formă autentică a promisiunii de a încheia un contract având ca obiect dreptul de proprietate asupra imobilului sau un alt drept real în legătură cu acesta, sub sancțiunea nulității absolute, însă, ulterior, art. II din Legea nr. 221/2013 privind aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 12/2013 pentru reglementarea unor măsuri financiar-fiscale și prorogarea unor termene și de modificare și completare a unor acte normative, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 434 din 17 iulie 2013, a abrogat în mod expres această obligație. Așadar, în perioada 2 mai—19 iulie 2013 a existat obligația încheierii în formă autentică a antecontractelor de vânzare, sub sancțiunea nulității absolute a actului. Însă această obligație legală de încheiere a antecontractelor în formă autentică nu producea nicio consecință diferită sub aspectul efectului translativ de proprietate, având în vedere faptul că atât antecontractul încheiat în formă autentică, cât și cel neautenticat la notariat nu realizau însuși transferul dreptului de proprietate. Ca atare, Curtea a observat că, având în vedere că situațiile juridice în care se află părțile antecontractului de vânzare încheiat în formă autentică, precum și ale celui neautenticat nu diferă în esență, nu poate fi justificată nici aplicarea, în privința acestora, a unui tratament juridic diferit. Valorizarea diferențiată a antecontractelor de vânzare, respectiv în funcție de criteriul forme încheierii actului, are drept consecință consacarea unui tratament juridic diferit între persoane care au încheiat antecontracte de vânzare având ca obiect terenuri agricole situate în extravilan.

17. Curtea a constatat, totodată (paragraful 28), că nu se poate reține nicio rațiune obiectivă și rezonabilă în sensul diferențierii actului autentic — act sub semnătură privată, o asemenea opțiune legislativă echivalând cu instituirea unui tratament juridic diferențiat sub forma unui privilegiu în favoarea persoanelor care au încheiat un antecontract autentic, întrucât se conferă dreptului de creanță al acestora o poziție distinctă, diferențiată și mai avantajoasă față de cel al persoanelor care au încheiat un antecontract sub semnătură privată. Prin urmare, Curtea a reținut că acordarea unei poziții privilegiate dreptului de creanță al persoanelor care au încheiat un antecontract de vânzare-cumpărare autentic contravine art. 16 alin. (1) în componenta sa referitoare la interzicerea privilegiilor raportat la art. 44 alin. (2) din Constituție, teza referitoare la garantarea și ocrotirea în mod egal a dreptului de proprietate privată.

18. Aceste considerente reținute de Curtea Constituțională au vizat situația antecontractelor de vânzare având ca obiect terenuri agricole situate în extravilan, ipoteză existentă și în speța de față. Or, prevederile art. 1.279 alin. (3) teza întâi din Codul civil, criticate în prezenta cauză, conferă instanței posibilitatea de a pronunța o hotărâre care să țină loc de contract, dacă promitentul refuză să încheie contractul promis, „atunci când natura contractului o permite, iar cerințele legii pentru validitatea acestuia sunt îndeplinite”, fără să condiționeze pronunțarea unei astfel de soluții de forma în care a fost încheiată promisiunea de vânzare, aceasta fiind irelevantă. Antecontractul de vânzare nu face altceva decât să genereze obligația de a face constând în încheierea ulterioară a contractului, acesta urmând să fie perfectat potrivit condițiilor impuse de lege, inclusiv în ceea ce privește forma.

19. De altfel, Curtea reține că, în cursul soluționării aceleiași litigiu în cadrul căruia a fost ridicată prezenta excepție de neconstituționalitate, a fost sesizată și Înalta Curte de Casație și Justiție, în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile cu privire la modalitatea de interpretare a dispozițiilor „art. 1.279 alin. (3) teza a treia din Codul civil”, respectiv dacă este obligatorie forma autentică la încheierea promisiunii de vânzare-cumpărare a unui bun imobil, pentru a pronunța o hotărâre care să țină loc de act autentic. Prin Decizia nr. 23 din 3 aprilie 2017, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 365 din 17 mai 2017, Înalta Curte de Casație și Justiție a apreciat că nu este necesar ca promisiunea de vânzare-cumpărare să îmbrace forma autentică pentru ca instanța să poată pronunța o hotărâre care să țină loc de act autentic, reținând, în argumentarea acestei soluții, cele statuate cu privire la această problematică de Curtea Constituțională în jurisprudența sa.

20. Pentru a decide astfel, instanța supremă a apreciat, în spiritul considerentelor exprimate de instanța de contencios constituțional prin deciziile mai sus citate, că această formalitate se referă la contractul de vânzare, iar nu la promisiunea de vânzare, care urmează regulile principiului consensualismului. În

caz de admitere a cererii de chemare în judecată, cerința formeii solemne este îndeplinită prin chiar hotărârea judecătorească pronunțată, care are forța probantă a unui înscris autentic conform art. 434 din Codul de procedură civilă (paragrafele 123 și 124). Înalta Curte a arătat, totodată, că valoarea de înscris autentic a hotărârii determină chiar conversiunea înscrisului sub semnătură privată (promisiunea bilaterală de vânzare) într-un înscris autentic (hotărârea care ține loc de contract de vânzare), raportat la împrejurarea că, numai din acest moment, convenția, căreia îi lipsea un element constitutiv (forma autentică), va produce efecte juridice. Instanța supremă a precizat că hotărârea care ține loc de act autentic de vânzare reprezintă o hotărâre constitutivă de drepturi, întrucât dă naștere sau realizează transferul dreptului de proprietate, tocmai acesta fiind și scopul legiuitorului în edictarea instituției respective, care vine să sancționeze, pe cale judiciară, refuzul nejustificat al promitentului care și-a asumat obligațiile unui astfel de transfer și care, ulterior, înțelege să nu și le mai respecte. În sprijinul ideii că nu este necesară perfectarea antecontractului de vânzare în formă autentică, Înalta Curte a mai arătat că promisiunea sinalagmatică de vânzare este un act distinct de contract, pentru care legea nu prevede necesitatea formeii autentice, așa încât antecontractul se supune libertății formeii, în condițiile art. 1.178 din Codul civil, care reprezintă regula în materie de contracte. Promisiunea de vânzare trebuie să întrunească condițiile de valabilitate, ea însăși fiind un contract, dar nu și pe cea a formeii autentice, impusă de lege doar pentru contractul de vânzare (paragraful 135).

21. Așadar, instanța supremă a clarificat înțelesul normelor supuse analizei sale, stabilind, cu forță obligatorie pentru toate instanțele judecătorești, de la data publicării deciziei în Monitorul Oficial al României, Partea I [conform art. 521 alin. (3) din Codul de procedură civilă], soluția de principiu asupra chestiunii de drept cu care a fost sesizată. Prin urmare, interpretarea care, în opinia autoarei excepției, ar fi putut să determine neconstituționalitatea textului de lege criticat a fost înlăturată prin decizia prin care Înalta Curte a statuat că nu este obligatorie forma autentică la încheierea promisiunii bilaterale de vânzare a unui bun imobil, în vederea pronunțării unei hotărâri care să țină loc de act autentic de vânzare. Cu alte cuvinte, partea interesată se poate adresa instanței de judecată în acest scop fără ca lipsa formeii autentice a promisiunii de vânzare-cumpărare să reprezinte un impediment în soluționarea favorabilă a demersului judiciar. În această interpretare, obligatorie pentru toate instanțele, textul de lege criticat respectă pe deplin prevederile din Legea fundamentală invocate de autoarea excepției în motivarea criticii de constituționalitate.

22. Ca atare, Curtea Constituțională constată că nu poate reține criticile formulate în sprijinul admiterii prezentei excepții de neconstituționalitate.

23. Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992, cu unanimitate de voturi,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate ridicată de Societatea Jidvei — S.R.L., filiala Alba, în Dosarul nr. 173/191/2016 al Tribunalului Alba — Secția I civilă și constată că dispozițiile art. 1.279 alin. (3) teza întâi din Codul civil sunt constituționale în raport cu criticile formulate.

Definitivă și general obligatorie.

Decizia se comunică Tribunalului Alba — Secția I civilă și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Pronunțată în ședința din data de 22 noiembrie 2018.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE
prof. univ. dr. VALER DORNEANU

Magistrat-asistent,
Valentina Bărbățeanu

HOTĂRÂRI ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI**GUVERNUL ROMÂNIEI****HOTĂRÂRE**

pentru completarea Listei proiectelor strategice de investiții care urmează a fi pregătite și atribuite în parteneriat public-privat de către Comisia Națională de Strategie și Prognoză, aprobată prin Hotărârea Guvernului nr. 357/2018

În temeiul art. 108 din Constituția României, republicată,

Guvernul României adoptă prezenta hotărâre.

Articol unic. — După punctul 21 din Lista proiectelor strategice de investiții care urmează a fi pregătite și atribuite în parteneriat public-privat de către Comisia Națională de Strategie și Prognoză, aprobată prin Hotărârea Guvernului nr. 357/2018, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 466 din 6 iunie 2018, cu completările ulterioare, se introduce un nou punct, punctul 22, cu următorul cuprins:

„22. Linia ferată de mare viteză Ploiești—Buzău—Focșani—Bacău—Pașcani—Iași—Suceava—Siret (Vicșani)

Linia ferată de mare viteză Ploiești—Buzău—Focșani—Bacău—Pașcani—Iași—Suceava—Siret (Vicșani) asigură reducerea timpului de legătură dintre capitală și principalele orașe/poli de dezvoltare de pe traseu, precum Ploiești, Buzău, Focșani, Bacău, Pașcani, Iași, Suceava etc.

Realizarea liniei ferate de mare viteză, pe un singur fir, paralel cu firele de cale ferată existente, în lungime de aproximativ 505 km (Ploiești—Siret circa 430 km și Pașcani—Iași circa 75 km), va conduce la atragerea unui număr însemnat de călători de la transporturile aeriene și rutiere către transportul feroviar, la atragerea turiștilor, a tinerilor cu înaltă calificare dornici de a lucra în centrele universitare/de cercetare/industriale care există/se vor dezvolta pe traseu, dar și a investitorilor străini, prin crearea unor sectoare industriale specializate.

Asigurarea, în cadrul proiectului de parteneriat public-privat, inclusiv cu dotarea de material rulant modern, de ultimă generație, va atrage după sine sporirea calității serviciilor și a siguranței călătorilor și a mărfurilor în transportul feroviar, concomitent cu reducerea consumului de energie electrică, dar și crearea de noi locuri de muncă.”

PRIM-MINISTRU

VASILICA-VIORICA DĂNCILĂ

Contrasemnează:

Secretarul general al Guvernului,

Toni Greblă

Președintele Comisiei Naționale
de Strategie și Prognoză,

Ion Ghizdeanu

Ministrul transporturilor,

Alexandru-Răzvan Cuc

Ministrul finanțelor publice,

Eugen Orlando Teodorovici

București, 27 februarie 2019.
Nr. 117.

ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE

AGENȚIA NAȚIONALĂ DE CADASTRU ȘI PUBLICITATE IMOBILIARĂ

ORDIN

privind aprobarea începerii lucrărilor de înregistrare sistematică a imobilelor, pe sectoare cadastrale, în 9 unități administrativ-teritoriale din județul Cluj

Având în vedere prevederile art. 11 alin. (1) din Legea cadastrului și a publicității imobiliare nr. 7/1996, republicată, cu modificările și completările ulterioare,

în temeiul art. 3 alin. (13) din Legea cadastrului și a publicității imobiliare nr. 7/1996, republicată, cu modificările și completările ulterioare,

directorul general al Agenției Naționale de Cadastru și Publicitate Imobiliară emite prezentul ordin.

Art. 1. — Se aprobă începerea lucrărilor de înregistrare sistematică a imobilelor, pe sectoare cadastrale, situate pe teritoriul a 9 unități administrativ-teritoriale din județul Cluj, după cum urmează:

a) unitatea administrativ-teritorială Ciurila — sectoarele cadastrale nr. 11, 12, 40, 65, 68, 69, 123, 156, 169, 199, 243;

b) unitatea administrativ-teritorială Dej — sectoarele cadastrale nr. 79, 85;

c) unitatea administrativ-teritorială Gârbău — sectoarele cadastrale nr. 95, 99, 117, 119, 120, 121, 122, 134;

d) unitatea administrativ-teritorială Iara — sectoarele cadastrale nr. 8, 13, 23, 24, 25, 26, 27, 28, 29, 31, 33, 58, 59, 66, 129, 131, 132, 133, 134, 136, 179, 181;

e) unitatea administrativ-teritorială Negreni — sectoarele cadastrale nr. 20, 22;

f) unitatea administrativ-teritorială Panticeu — sectoarele cadastrale nr. 32, 33, 34, 64;

g) unitatea administrativ-teritorială Recea Cristur — sectoarele cadastrale nr. 67, 68, 69;

h) unitatea administrativ-teritorială Săndulești — sectoarele cadastrale nr. 51, 52;

i) unitatea administrativ-teritorială Tureni — sectoarele cadastrale nr. 306, 352, 384, 391, 396.

Art. 2. — Reprezentarea grafică a sectoarelor cadastrale în care se desfășoară lucrările de înregistrare sistematică a imobilelor este prevăzută în anexele nr. 1—9 la prezentul ordin.

Art. 3. — Anexele nr. 1—9*) fac parte integrantă din prezentul ordin.

Art. 4. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

p. Directorul general al Agenției Naționale
de Cadastru și Publicitate Imobiliară,
Vasile Marcel Grigore

București, 8 februarie 2019.
Nr. 671.

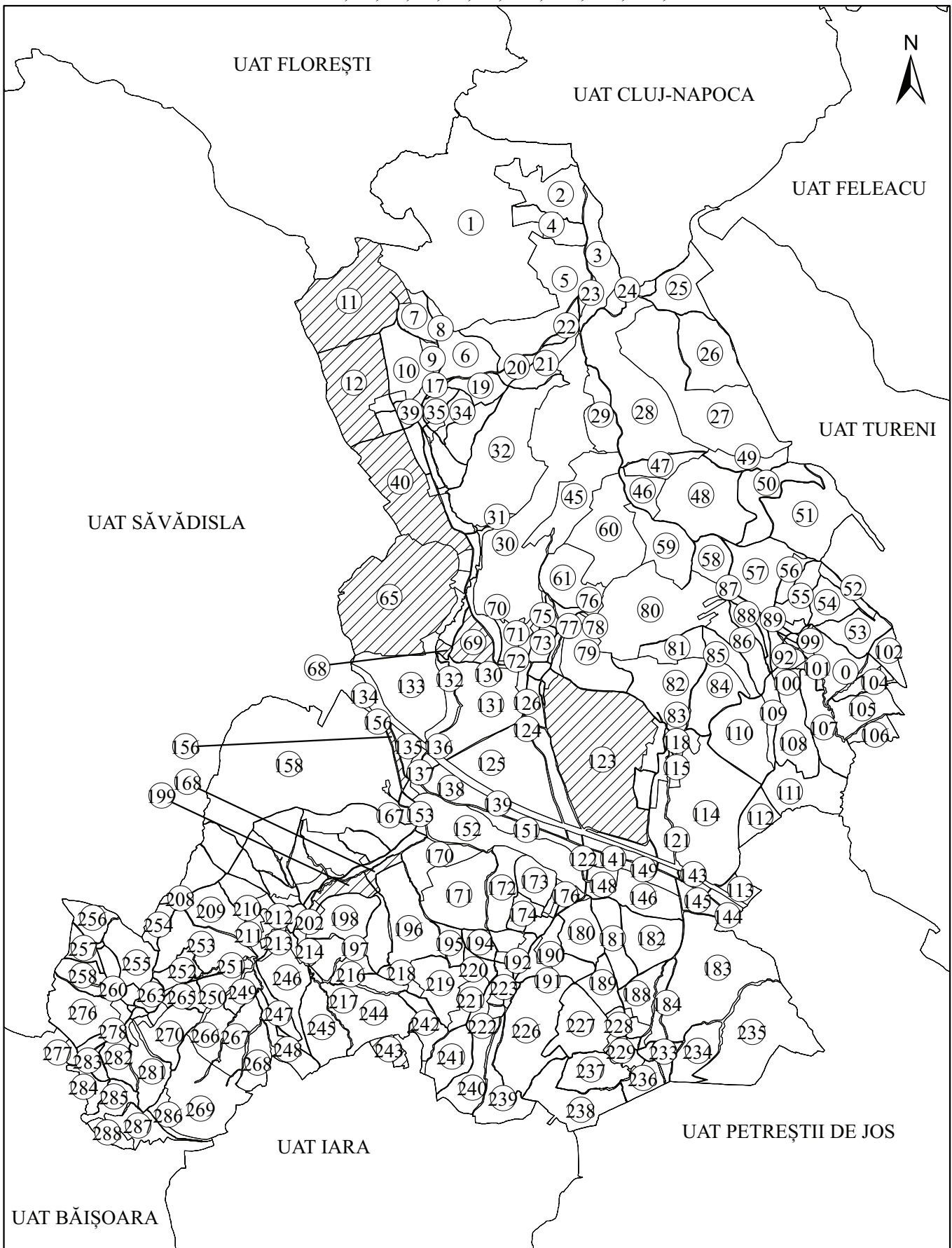
*) Anexele nr. 1—9 sunt reproduse în facsimil.

Reprezentarea grafică a sectoarelor cadastrale în care se desfășoară lucrări de înregistrare sistematică

Județ: CLUJ

UAT: CIURILA

Sectoare: 11, 12, 40, 65, 68, 69, 123, 156, 169, 199, 243

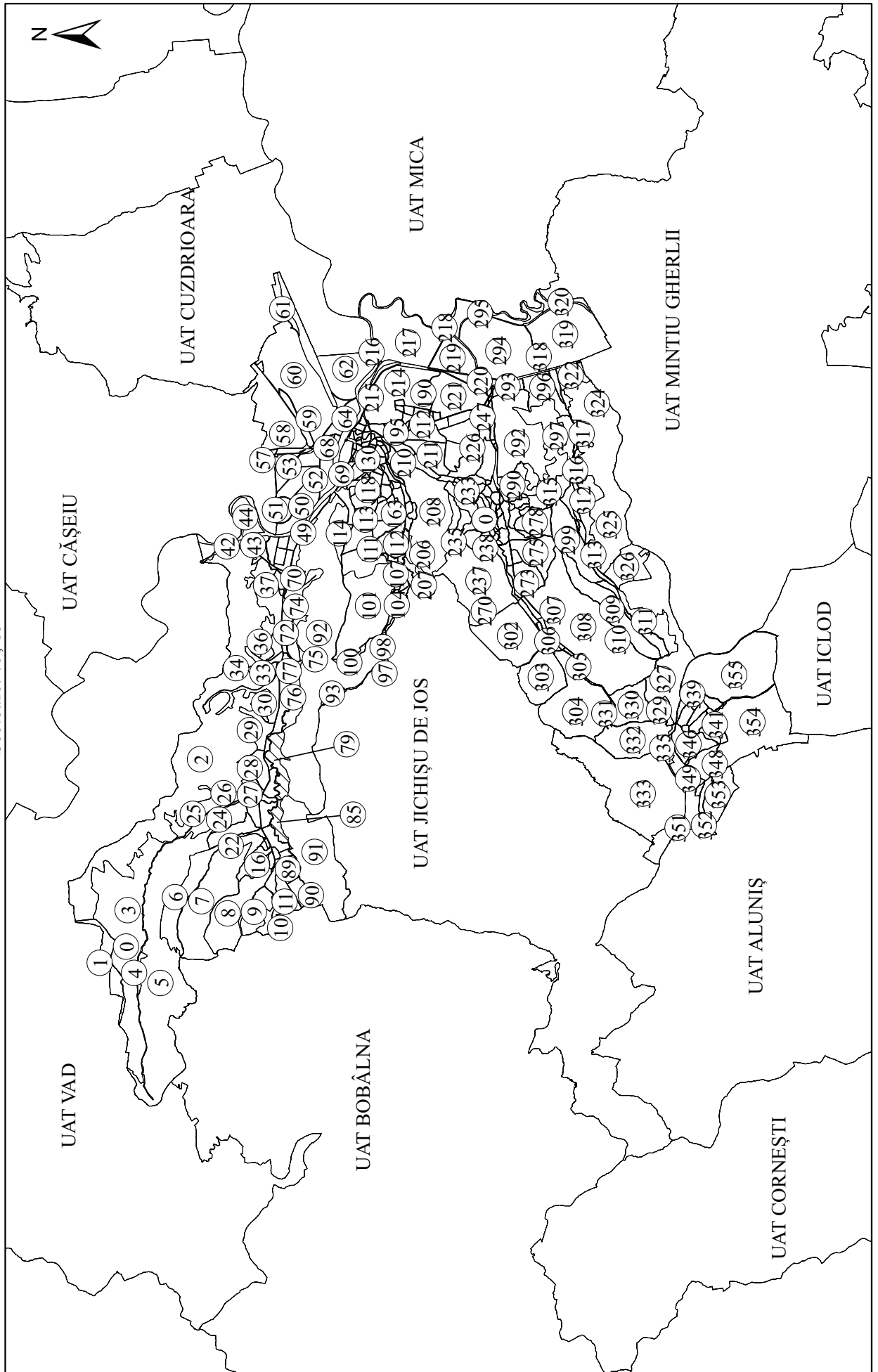

Reprezentarea grafică a sectoarelor cadastrale în care se desfășoară lucrări de înregistrare sistematică

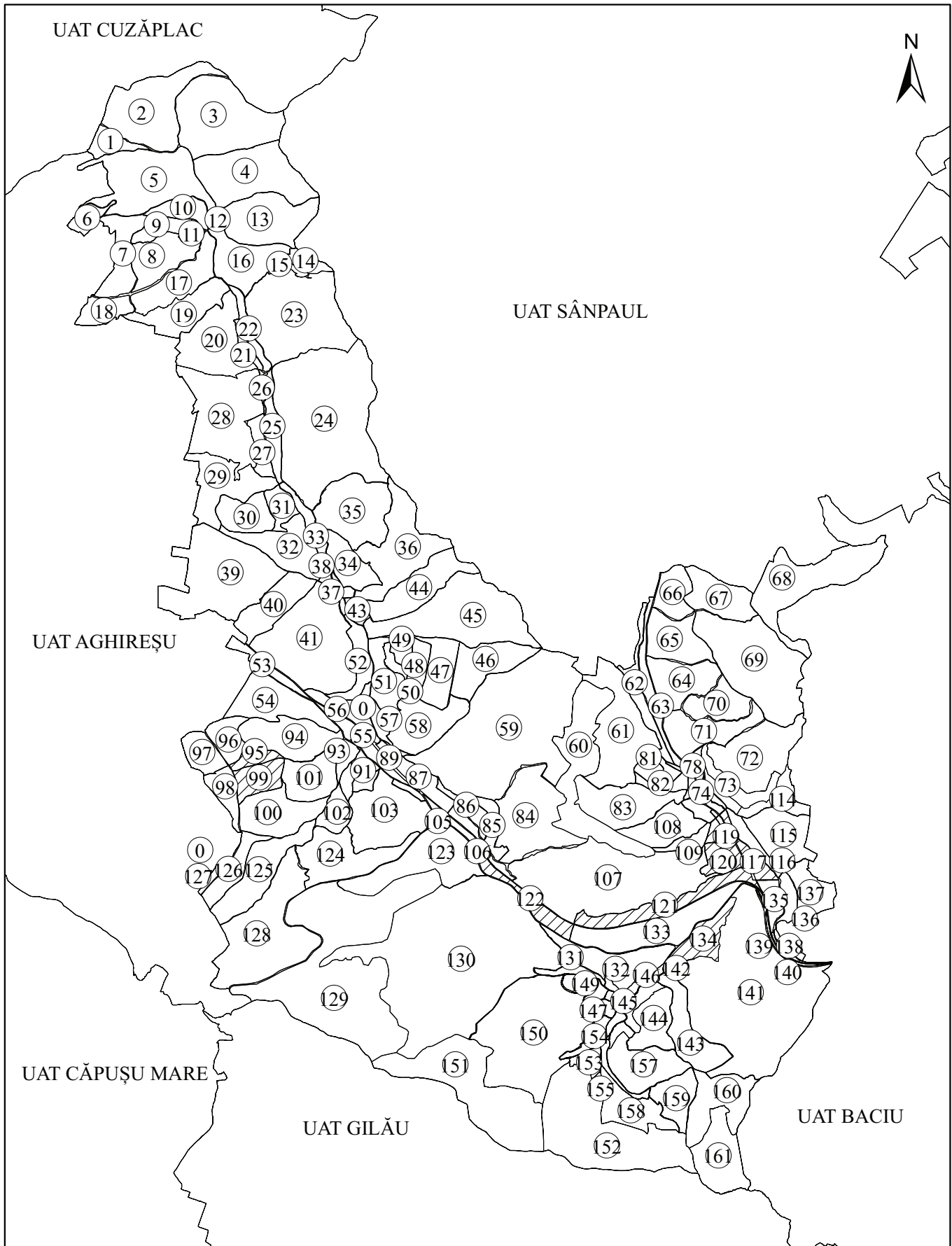
Județ: CLUJ

UAT: DEJ

Sectoare: 79, 85

Reprezentarea grafică a sectoarelor cadastrale în care se desfășoară lucrări de înregistrare sistematică
 Județ: CLUJ
 UAT: GÂRBĂU
 Sectoare: 95, 99, 117, 119, 120, 121, 122, 134

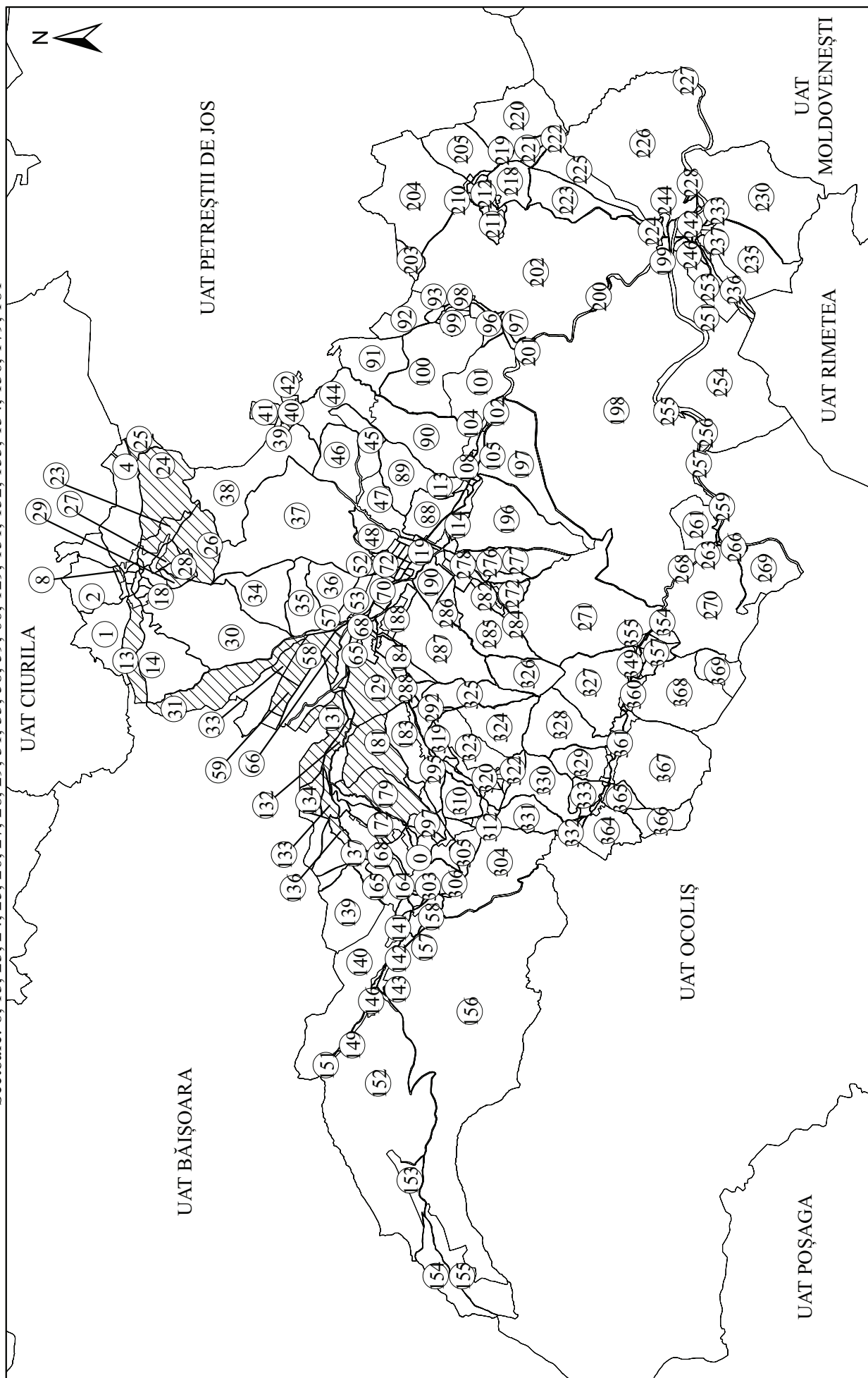

Reprezentarea grafică a sectoarelor cadastrale în care se desfășoară lucrări de înregistrare sistematică

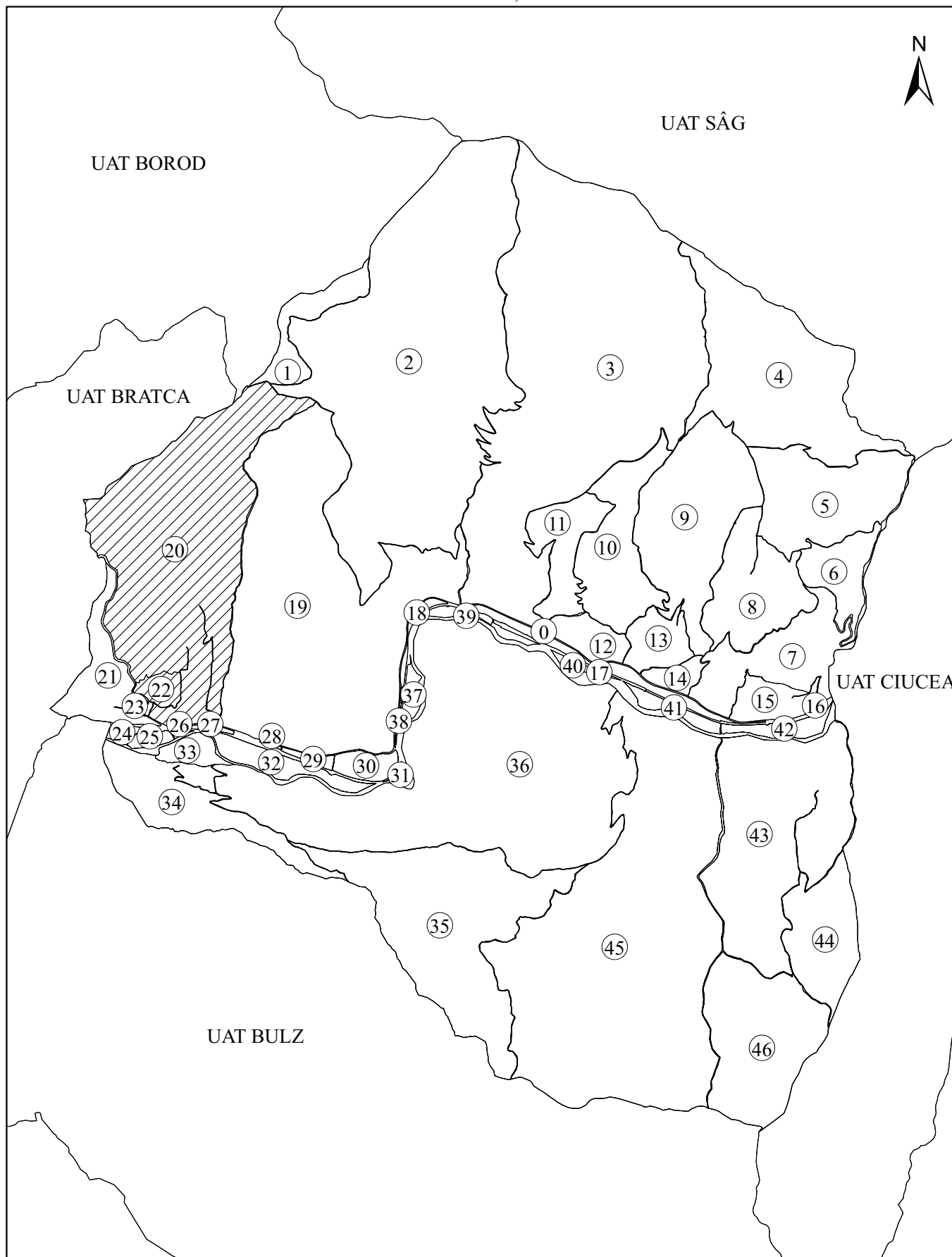
Județ: CLUJ

UAT: IARA

Sectoare: 8, 13, 23, 24, 25, 26, 27, 28, 29, 31, 33, 38, 59, 66, 129, 131, 132, 133, 134, 136, 179, 181

Reprezentarea grafică a sectoarelor cadastrale în care se desfășoară lucrări de înregistrare sistematică
 Județ: CLUJ
 UAT: NEGRENI
 Sectoare: 20, 22

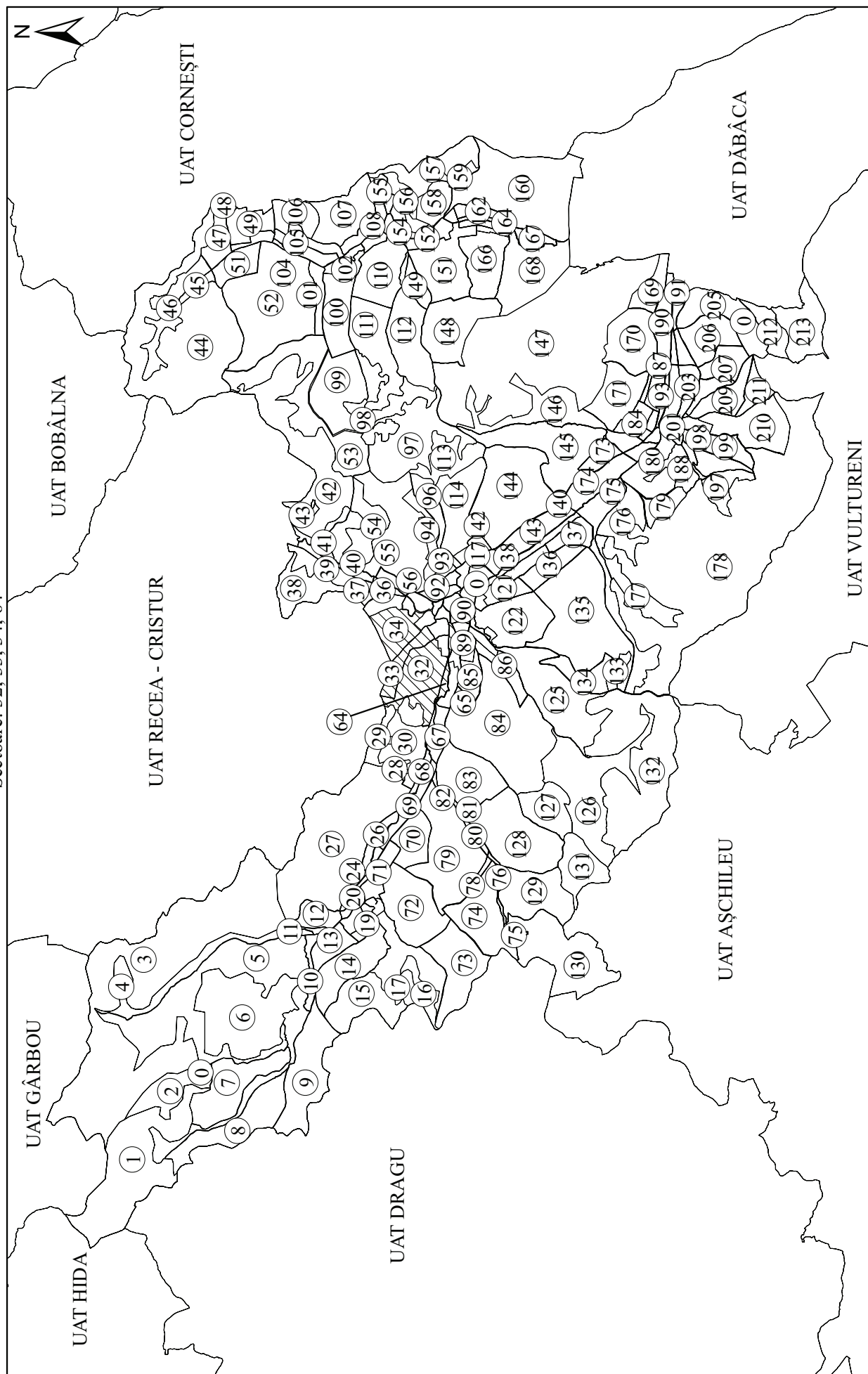

Reprezentarea grafică a sectoarelor cadastrale în care se desfășoară lucrări de înregistrare sistematică

Județ: CLUJ

UAT: PANTICEU

Sectoare: 32, 33, 34, 64

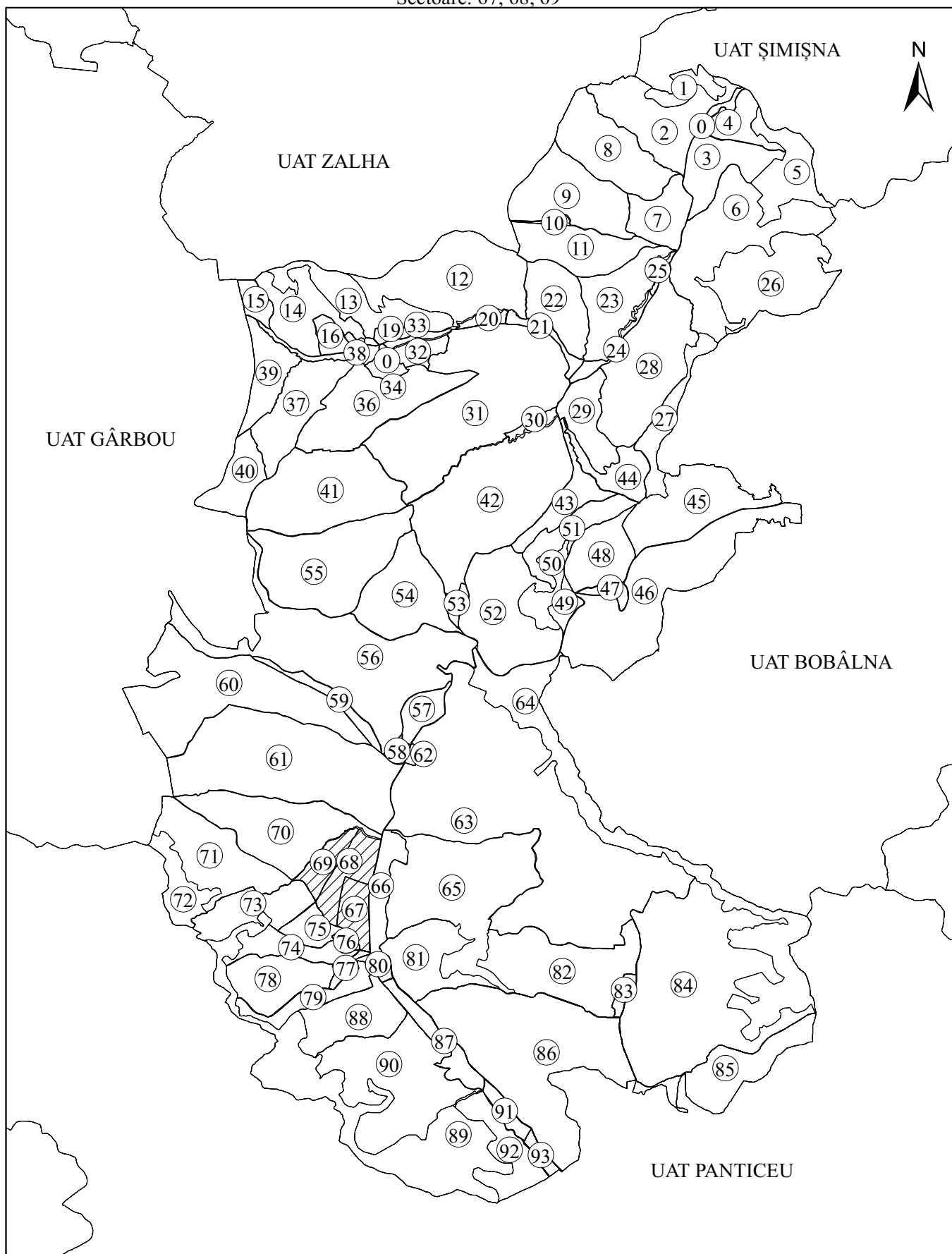

Reprezentarea grafică a sectoarelor cadastrale în care se desfășoară lucrări de înregistrare sistematică

Județ: CLUJ

UAT: RECEA - CRISTUR

Sectoare: 67, 68, 69

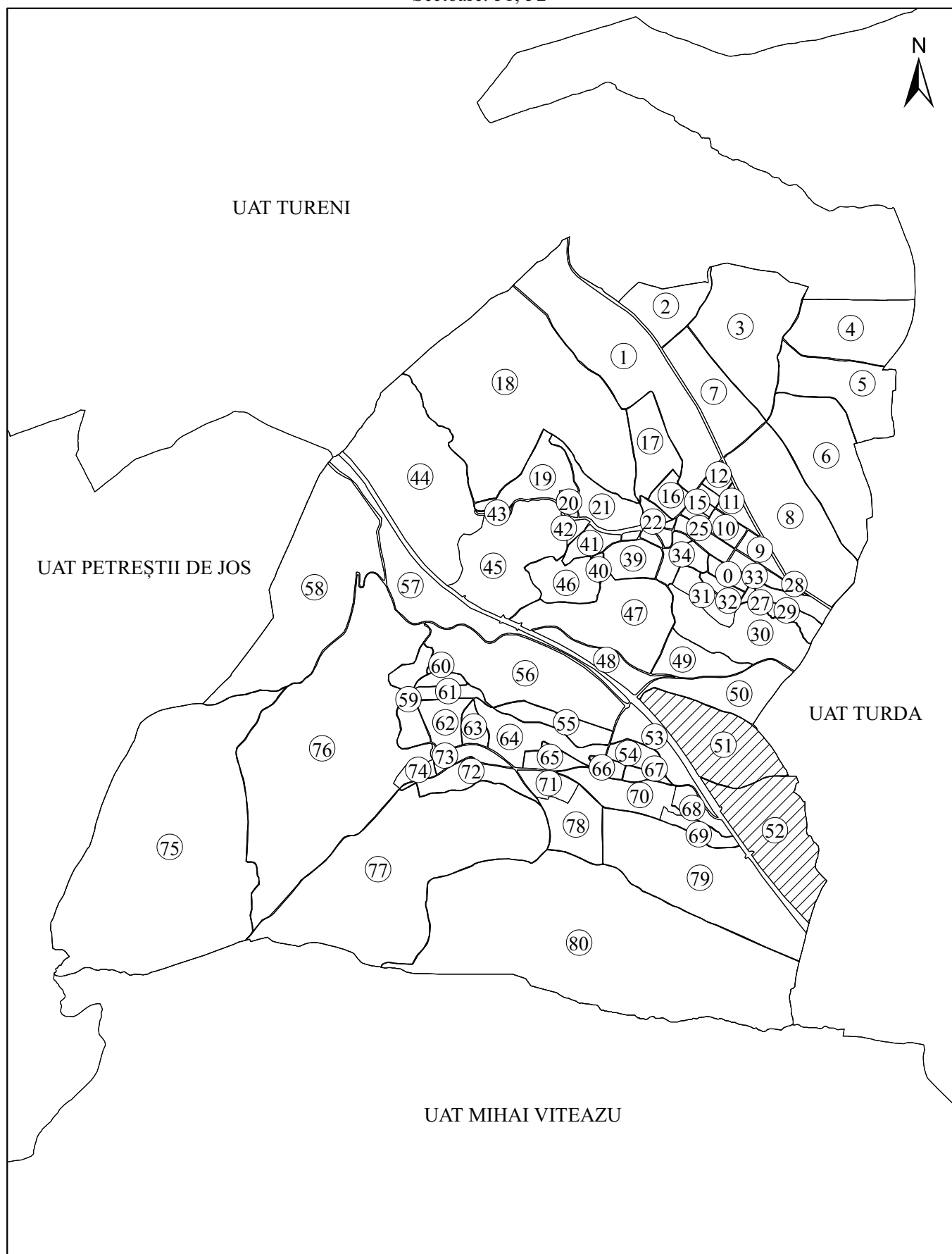

Reprezentarea grafică a sectoarelor cadastrale în care se desfășoară lucrări de înregistrare sistematică

Județ: CLUJ

UAT: SÂNDULEȘTI

Sectoare: 51, 52

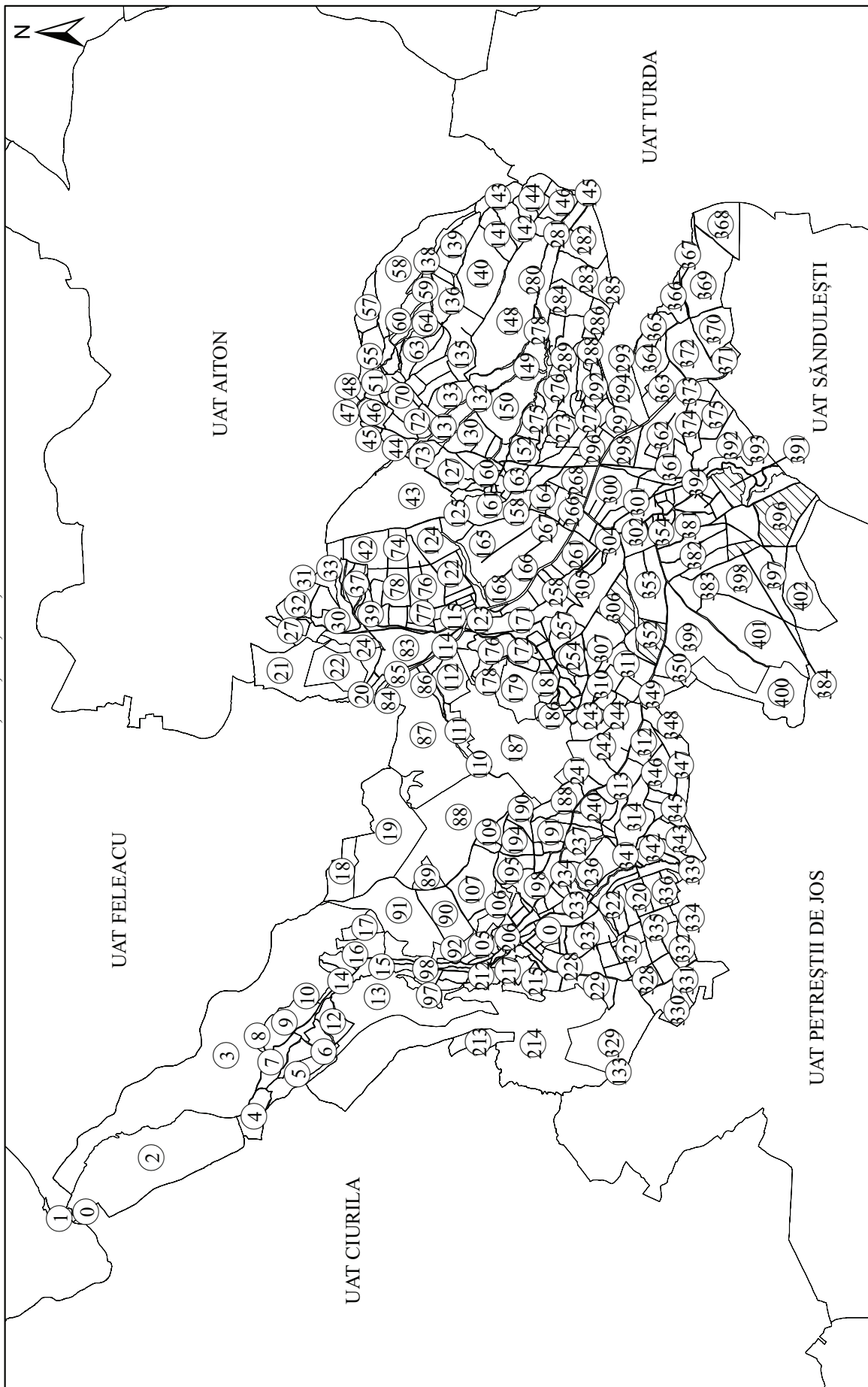

Reprezentarea grafică a sectoarelor cadastrale în care se desfășoară lucrări de înregistrare sistematică

Județ: CLUJ

UAT: TURENI

Sectoare: 306, 352, 384, 391, 396

ABONAMENTE LA PUBLICAȚIILE OFICIALE PE SUPORT FIZIC
— Prețuri pentru anul 2019 —

Nr. crt.	Denumirea publicației	Valoare (TVA 5% inclus) — lei		
		12 luni	3 luni	1 lună
1.	Monitorul Oficial, Partea I	1.310	360	131
2.	Monitorul Oficial, Partea I, limba maghiară	1.640		150
3.	Monitorul Oficial, Partea a II-a	2.460		220
4.	Monitorul Oficial, Partea a III-a	470		50
5.	Monitorul Oficial, Partea a IV-a	1.880		170
6.	Monitorul Oficial, Partea a VI-a	1.750		160
7.	Monitorul Oficial, Partea a VII-a	600		55
8.	Colecția Legislația României	500	130	
9.	Colecția Hotărâri ale Guvernului României	800		75

NOTĂ:

Monitorul Oficial, Partea I bis, se multiplică și se achiziționează pe bază de comandă.

ABONAMENTE LA PRODUSELE ÎN FORMAT ELECTRONIC
— Prețuri pentru anul 2019 —

Produs	Abonamentul FLEXIBIL (Monitorul Oficial, Partea I + alte 3 părți ale Monitorului Oficial, la alegere)									
	Lunar					Anual				
	Online/ Monopost	Rețea 5	Rețea 25	Rețea 100	Rețea 300	Online/ Monopost	Rețea 5	Rețea 25	Rețea 100	Rețea 300
AutenticMO	60	150	380	910	2.000	550	1.380	3.450	8.280	18.220
ExpertMO	100	250	630	1.510	3.320	1.000	2.500	6.250	15.000	33.000

Produs	Abonamentul COMPLET (Monitorul Oficial, Partea I + toate celelalte părți ale Monitorului Oficial)									
	Lunar					Anual				
	Online/ Monopost	Rețea 5	Rețea 25	Rețea 100	Rețea 300	Online/ Monopost	Rețea 5	Rețea 25	Rețea 100	Rețea 300
AutenticMO	70	180	450	1.080	2.380	650	1.630	4.080	9.790	21.540
ExpertMO	120	300	750	1.800	3.960	1.200	3.000	7.500	18.000	39.600

Colecția Monitorul Oficial în format electronic, oricare dintre părțile acestuia	70 lei/an
--	-----------

Prețurile sunt exprimate în lei și conțin TVA.

Mai multe informații puteți găsi pe site-ul www.expert-monitor.ro, unde puteți aplica online comanda.

EDITOR: PARLAMENTUL ROMÂNIEI — CAMERA DEPUTAȚILOR

„Monitorul Oficial” R.A., Str. Parcului nr. 65, sectorul 1, București; C.I.F. RO427282,
IBAN: RO55RNCB0082006711100001 Banca Comercială Română — S.A. — Sucursala „Unirea” București
și IBAN: RO12TREZ7005069XXX000531 Direcția de Trezorerie și Contabilitate Publică a Municipiului București
(alocat numai persoanelor juridice bugetare)
Tel. 021.318.51.29/150, fax 021.318.51.15, e-mail: marketing@ramo.ro, internet: www.monitoruloficial.ro
Adresa pentru publicitate: Centrul pentru relații cu publicul, București, șos. Panduri nr. 1,
bloc P33, parter, sectorul 5, tel. 021.401.00.73, fax 021.401.00.71 și 021.401.00.72
Tiparul: „Monitorul Oficial” R.A.

